

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2115/2024
22.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Петровић, адвокат из ..., против туженог Завода за ургентну медицину Ниш, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 939/24 од 04.04.2024. године, у седници одржаној 22.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 939/24 од 04.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 939/24 од 04.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3049/20 од 05.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је компензациони приговор туженог истакнут у поднеску од 11.07.2022. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћене увећане зараде за прековремени рад за период од марта 2018. године до септембра 2019. године, исплати појединачне месечне износе означене изреком пресуде, са законском затезном каматом по месечном доспећу до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име исплаћене накнаде зараде за време одсуствовања са рада на дан празника који је нерадни дан, за период од јануара 2018. године до новембра 2019. године, исплати појединачне месечне износе означене изреком пресуде, са законском затезном каматом по месечном доспећу до исплате. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 939/24 од 04.04.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, другом и у ставу

трећем изреке, а жалбе странака у тим деловима одбијене су као неосноване. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртом изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 78.200,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 53.000,00 динара од извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, и то због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404 ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези са чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају, тужилац је изјавио посебну ревизију против другостепене одлуке којом је преиначена првостепена одлука о трошковима парничног поступка и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, па како не постоји ни потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као новог тумачења права, нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији. Поред тога битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, не представљају дозвољени разлог побијања посебном ревизијом.

Сходно изнетом, Врховни суд је применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, у имовинскоправним споровима дозвољеност ревизије зависи од вредности предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде.

Према члану 28. став 1. истог закона, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да камата, уговорна казна и

остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У овој парници тужилац је изјавио посебну ревизију против другостепене одлуке којом је преиначена првостепена одлука о трошковима парничног поступка и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. С обзиром да трошкови парничног поступка не чине главни захтев, они не могу бити самостални предмет побијања у ревизији, тако да ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о трошковима поступка не представља решење против кога се ревизија може изјавити према члану 420. ЗПП, те је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић